Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/87/EK IRÁNYELVE

(2002. december 16.)

a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról

(HL L 35., 2003.2.11., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 2005/1/EK irányelve (2005. március 9.)	L 79	9	2005.3.24.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2006/48/EK irányelve (2006. június 14.)	L 177	1	2006.6.30.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/25/EK irányelve (2008. március 11.)	L 81	40	2008.3.20.
►M4	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.)	L 335	1	2009.12.17.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (2010. november 24.)	L 331	120	2010.12.15.
►M6	Az Európai Parlament és a Tanács 2011/89/EU irányelve (2011. november 16.)	L 326	113	2011.12.8.
►M7	Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.)	L 176	338	2013.6.27.
►M8	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.)	L 314	64	2019.12.5.
►M9	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2864 irányelve (2023. december 13.)	L 2864	1	2023.12.20.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/87/EK IRÁNYELVE

(2002. december 16.)

a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról

I. FEJEZET

CÉLKITŰZÉS ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

▼M6

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a 73/239/EK irányelv 6. cikkének, a 2002/83/EK irányelv ([1]) 4. cikkének, a 2004/39/EK irányelv ([2]) 5. cikkének, a 2005/68/EK irányelv ([3]) 3. cikkének, a 2006/48/EK irányelv ([4]) 6. cikkének, a 2009/65/EK irányelv ([5]) 5. cikkének, a 2009/138/EK irányelv ([6]) 14. cikkének vagy a 2011/61/EU irányelv ([7]) 6–11. cikkének megfelelően engedélyezett, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó szabályokat állapít meg.

Ez az irányelv egyúttal módosítja az említett irányelvek által szabályozott vállalkozásokra vonatkozó ágazati szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontja szerinti hitelintézet;

([1]) Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.).
([2]) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).
([3]) A viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 323., 2005.12.9., 1. o.).
([4]) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 177., 2006.6.30., 1. o.).
([5]) Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).
([6]) A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).
([7]) Az alternatívbefektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i, 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 174. 2011.7.1., 1. o.).

▼M6

2. „biztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1., 2. vagy 3. pontja szerinti biztosító;

3. „befektetési vállalkozás”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozás, ideértve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK irányelv ([1]) 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett vállalkozásokat, illetve azon vállalkozásokat is, amelyek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelyeknek a 2004/39/EK irányelv értelmében engedélyre lenne szükségük, ha alapító okirat szerinti székhelyük az Unión belül lenne;

4. „szabályozott vállalkozás”: hitelintézet, biztosító, befektetési vállalkozás, viszontbiztosító, vagyonkezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő;

5. „vagyonkezelő társaság”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti vagyonkezelő társaság, illetve olyan vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelynek az említett irányelv értelmében engedélyre lenne szüksége, ha alapító okirat szerinti székhelye az Unión belül lenne;

5a. „alternatívbefektetésialap-kezelő”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b), l) és ab) pontja szerinti alternatívbefektetésialap-kezelő, illetve olyan vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye harmadik országban van, és amelynek az említett irányelv értelmében engedélyre lenne szüksége, ha alapító okirat szerinti székhelye az Unión belül lenne;

6. „viszontbiztosító intézet”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4., 5. vagy 6. pontja szerinti viszontbiztosító intézet, vagy a 2009/138/EK irányelv 13. cikke (26) bekezdése szerinti különleges célú gazdasági egységek;

▼M8

7. „ágazati szabályok”: a szabályozott vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogi aktusok, különösen az 575/2013/EU ([2]) és az (EU) 2019/2033 ([3]) európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2009/138/EK, a 2013/36/EU ([4]), a 2014/65/EU ([5]) és az (EU) 2019/2034 ([6]) európai parlamenti és tanácsi irányelv;

([1]) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64 o.).

▼M6

8. „pénzügyi ágazat”: a következő vállalkozások közül legalább egyet magában foglaló ágazat:

   a) a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1., 5. és 21. pontja szerinti hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás (a továbbiakban együttesen: „banki ágazat”);

   b) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1., 2., 4. vagy 5. pontja, vagy 212. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság (a továbbiakban együttesen: „biztosítási ágazat”);

   c) a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti befektetési vállalkozás (a továbbiakban együttesen: „befektetési szolgáltatási ágazat”);

9. „anyavállalat”: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke szerinti anyavállalat, illetve olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;

10. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikke szerinti leányvállalat, illetve olyan vállalkozás, amely felett egy anyavállalat az illetékes hatóságok véleménye szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol, vagy a leányvállalatok valamennyi leányvállalata;

11. „részesedés”: a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ([2]) 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje legalább 20 %-ának közvetlen vagy közvetett tulajdona;

12. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló csoport, amelyekben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, illetve a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások, ideértve az alcsoportokat is;

12a. „ellenőrzés”: olyan kapcsolat, amely a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott, egy anyavállalat és egy leányvállalat között áll fenn, vagy egy hasonló kapcsolat természetes vagy jogi személy és egy vállalat között;

13. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt ellenőrzés vagy részesedés köt össze, vagy olyan helyzet, amelyben kettő vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez;

14. „pénzügyi konglomerátum” olyan csoport vagy alcsoport, amely esetében a csoport vagy alcsoport élén egy szabályozott vállalkozás áll, vagy amennyiben a csoportban vagy alcsoportban a leányvállalatok legalább egyike szabályozott vállalkozás, és amely eleget tesz a következő feltételeknek:

   a) amennyiben szabályozott vállalkozás áll a csoport vagy alcsoport élén:

([1]) HL L 193., 1983.7.18., 1. o.
([2]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

▼M6

i. ez a vállalkozás egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozás anyavállalata, pénzügyi ágazatbeli vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás, vagy egy pénzügyi ágazatbeli vállalkozással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozás;

ii. a csoporthoz vagy alcsoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetési szolgáltatási ágazatban működik; és

iii. a csoporton vagy alcsoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások, valamint a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont vagy összesített tevékenységei az ezen irányelv 3. cikke (2) vagy (3) bekezdésének értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek; vagy

b) amennyiben a csoport vagy alcsoport élén nem áll szabályozott vállalkozás:

i. a csoport vagy alcsoport tevékenységei ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak,

ii. a csoporthoz vagy alcsoporthoz tartozó vállalkozásoknak legalább egyike a biztosítási ágazatban és legalább egyike a banki vagy a befektetési szolgáltatási ágazatban működik; és

iii. a csoporton vagy alcsoporton belül a biztosítási ágazatban működő vállalkozások, valamint a banki és befektetési szolgáltatási ágazatban működő vállalkozások összevont vagy összesített tevékenységei ezen irányelv 3. cikke (2) vagy (3) bekezdésének értelmében egyaránt jelentősnek minősülnek;

15. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: szabályozott vállalkozáson kívüli anyavállalat, amely leányvállalataival – amelyek közül legalább egy olyan szabályozott vállalkozás, amelynek alapító okirat szerinti székhelye az Unióban van –, valamint egyéb vállalkozásokkal együttesen pénzügyi konglomerátumot alkot;

16. „illetékes hatóságok”: az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai, amelyeket törvény vagy rendelet felhatalmaz hitelintézetek, biztosítók, viszontbiztosítók vagy befektetési vállalkozások, vagyonkezelő társaságok vagy alternatívbefektetésialap-kezelők akár egyedi, akár csoportszintű felügyeletére;

17. „érintett illetékes hatóságok” a következők:

a) a tagállamoknak a pénzügyi konglomerátum bármely szabályozott vállalkozásának, különösen a szektorbeli legfőbb anyavállalatának ágazati csoportszintű felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;

b) a 10. cikk szerint kinevezett koordinátor, amennyiben nem azonos az a) pontban említett hatóságokkal;

c) adott esetben egyéb, az a) és b) pontban említett hatóságok véleménye szerint illetékesnek minősülő hatóságok;

▼M6

18. „csoporton belüli ügylet”: minden olyan ügylet, amelynek révén a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozás közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozásra támaszkodik, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozás bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;

19. „kockázati koncentráció”: minden potenciálisan veszteséggel járó kockázati kitettség, amely elég nagy ahhoz, hogy veszélyeztesse a pénzügyi konglomerátumon belüli szabályozott vállalkozások fizetőképességét vagy általában a pénzügyi helyzetét, függetlenül attól, hogy a kitettség partnerkockázat/hitelkockázat, befektetési kockázat, biztosítási kockázat, piaci kockázat, egyéb kockázatok vagy az ilyen kockázatok kombinációjának, illetve kölcsönhatásának eredménye.

A 21a. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardok hatálybalépéséig a 17. c) pontban említett vélemény kialakítása során különösen figyelembe kell venni a pénzügyi konglomerátum szabályozott vállalkozásainak más tagállamokban fennálló és különösen az 5 %-os arányt meghaladó piaci részesedését, valamint egy másik tagállamban létrehozott szabályozott vállalkozásnak a pénzügyi konglomerátumon belüli jelentőségét.

▼B

3. cikk

A pénzügyi konglomerátum meghatározására szolgáló küszöbértékek

▼M6

(1) Annak meghatározásához, hogy valamely csoport tevékenységei a 2. cikk 14. b) pontjának i. alpontja szerint elsősorban a pénzügyi ágazatban folynak-e, a csoporthoz tartozó szabályozott és nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli vállalkozások mérlegfőösszegének meg kell haladnia a csoport egésze mérlegfőösszegének 40 %-át.

(2) Annak meghatározásához, hogy a különböző pénzügyi ágazatokban folytatott tevékenységek a 2. cikk 14. a) pontjának iii. és 14. b) pontjának iii. alpontja szerint jelentősnek minősülnek-e, az egyes pénzügyi ágazatok esetében az adott pénzügyi ágazatbeli mérlegfőösszegnek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozása mérlegfőösszegéhez viszonyított aránya átlagának, valamint az azonos pénzügyi ágazatra vonatkozó fizetőképességi követelményeknek a csoport valamennyi pénzügyi ágazatbeli vállalkozására vonatkozó fizetőképességi követelményekhez viszonyított arányának meg kell haladnia a 10 %-ot.

Ezen irányelv alkalmazásában az számít a pénzügyi konglomerátum legkisebb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legalacsonyabb, és az számít a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatának, amelynek átlaga a legmagasabb. Az átlag kiszámítása, valamint a legkisebb és a legfontosabb pénzügyi ágazat meghatározása céljából a banki és a befektetési szolgáltatási ágazatot együttesen kell figyelembe venni.

A vagyonkezelő társaságok csoporton belül ahhoz az ágazathoz adódnak hozzá, amelyikhez a csoporton belül tartoznak; ha nem kizárólag egy ágazathoz tartoznak a csoporton belül, a legkisebb pénzügyi ágazathoz adódnak hozzá.

▼M6

Az alternatívbefektetésialap-kezelőket csoporton belül ahhoz az ágazathoz kell számítani, amelyikhez a csoporton belül tartoznak. Ha nem kizárólag egy ágazathoz tartoznak a csoporton belül, a legkisebb pénzügyi ágazathoz kell őket számítani.

(3) Az ágazatközi tevékenységek a 2. cikk 14. a) pontjának iii. alpontja vagy 14. b) pontjának iii. alpontja szerint akkor minősülnek jelentősnek, ha a csoportbeli legkisebb pénzügyi ágazat mérlegfőösszege meghaladja a 6 milliárd EUR-t.

Amennyiben a csoport nem éri el az e cikk (2) bekezdésben említett küszöbértéket, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással dönthetnek úgy, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Arról is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi illetékes hatóságot, és azokat rendkívüli körülményektől eltekintve az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk.

(3a) Ha a csoport eléri az e cikk (2) bekezdésében említett küszöbértéket, de a legkisebb ágazat nem haladja meg a 6 milliárd EUR-t, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással dönthetnek úgy, hogy a csoportot nem tekintik pénzügyi konglomerátumnak. Arról is dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a 7., a 8., illetve a 9. cikk rendelkezéseit, ha úgy vélik, hogy a csoport ezen irányelv hatálya alá vonása vagy az ilyen rendelkezések alkalmazása nem szükséges, vagy nem lenne helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében.

Az e bekezdéssel összhangban hozott döntésekről értesíteni kell a többi illetékes hatóságot, és azokat rendkívüli körülményektől eltekintve az illetékes hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk.

▼B

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással:

▼M6

a) a 6. cikk (5) bekezdésében említett esetekben az arányok kiszámításából kizárhatnak egyes vállalkozásokat; kivéve, ha a vállalkozás egy tagállamból költözött egy harmadik országba és bizonyíték van arra, hogy ezt a vállalkozás a szabályozás elkerülése érdekében tette;

▼B

b) a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében figyelembe vehetik az (1) és a (2) bekezdésben felvázolt küszöbértékek teljesülését három egymást követő év során és eltekinthetnek azok teljesülésétől, amennyiben jelentős változások következnek be a csoport szerkezetében;

▼M6

c) kizárhatnak egy vagy több kisebb ágazatban fennálló részesedést, ha ezek a részesedések a pénzügyi konglomerátum azonosítása tekintetében meghatározóak, és ha a kiegészítő felügyelet célkitűzései tekintetében jelentőségük összességében elhanyagolható.

▼B

Amennyiben az (1), a (2) és a (3) bekezdés szerint pénzügyi konglomerátumként került meghatározásra egy csoport, az e bekezdés első albekezdésében említett döntéseket az adott pénzügyi konglomerátum koordinátora által tett javaslat alapján hozzák meg.

▼M6

(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az érintett illetékes hatóságok kivételes esetekben közös megállapodással a mérlegfőösszegen alapuló követelményt felválthatják a következő paraméterek közül eggyel vagy többel, illetve kiegészíthetik a következő paraméterek legalább egyikével, amennyiben megítélésük szerint e paraméterek különösen lényegesek az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet céljából: jövedelemszerkezet, mérlegen kívüli tevékenységek és a kezelt vagyon összege.

▼B

(6) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában, amennyiben az e bekezdésekben említett arányszámok 40 %, illetve 10 % alá csökkennek, a már kiegészítő felügyelet hatálya alá vont, vegyes tevékenységű csoport esetében, a következő három év során alacsonyabb, 35 %-os, illetve 8 %-os arányokat kell alkalmazni a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében.

Hasonlóképpen a (3) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a csoport legkisebb pénzügyi ágazatának mérlegfőösszege 6 milliárd euró alá csökken, a már kiegészítő felügyelet hatálya alá vont, vegyes tevékenységű csoport esetében a következő három év során alacsonyabb, 5 milliárd eurónak megfelelő összeget kell alkalmazni a szabályozás hirtelen változásának elkerülése érdekében.

Az e bekezdésben említett időszak során a koordinátor az egyéb érintett illetékes hatóságok beleegyezésével úgy dönthet, hogy az e bekezdésben említett alacsonyabb arányszámok, illetve alacsonyabb összeg a továbbiakban nem alkalmazandó.

(7) Az e cikkben a mérleggel kapcsolatban említett számításokat a csoport vállalkozásainak összesített mérlegfőösszege alapján kell elvégezni, éves beszámolóik szerint. E számítás során a csoport birtokában lévő összesített arányos részesedésnek megfelelő mérlegfőösszegek összegének mértékéig figyelembe kell venni mindazon vállalkozásokat, amelyekben a csoportnak részesedése van. Azonban amennyiben rendelkezésre áll összevont (konszolidált) éves beszámoló, az összesített (aggregált) mérlegbeszámolók helyett azt kell használni.

A (2) és a (3) bekezdésben szereplő fizetőképességi követelményeket a megfelelő ágazati szabályok rendelkezései szerint kell kiszámítani.

▼M6

(8) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBA), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [2] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatói-nyugdíj-hatóság, EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [3] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, ESMA) (a továbbiakban együttesen: „európai felügyeleti hatóságok”) az ESA vegyes bizottságán (a továbbiakban: vegyes bizottság) keresztül ennek a cikknek a (2), (3), (3a), (4) és (5) bekezdése tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsátanak ki.

(9) Az illetékes hatóságok évente újraértékelik a kiegészítő felügyelet alkalmazása alóli mentesítést, az e cikkben meghatározott mennyiségi mutatókat és a pénzügyi csoportokra alkalmazott kockázatalapú értékeléseket.

▼B

4. cikk

A pénzügyi konglomerátum azonosítása

(1) A szabályozott vállalkozásokat engedélyező illetékes hatóságok a 2., a 3. és az 5. cikk értelmében kötelesek azonosítani valamennyi, ezen irányelv hatálya alá tartozó csoportot.

▼M6

Ebből a célból:

— azon illetékes hatóságok, amelyek a csoportban szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek, szorosan együttműködnek egymással,

— ha valamely illetékes hatóság azon a véleményen van, hogy az általa engedélyezett valamely szabályozott vállalkozás olyan csoport tagja, amely ezen irányelvnek megfelelően pénzügyi konglomerátumnak minősülhet, de még nem azonosították, az illetékes hatóság tájékoztatja véleményéről az egyéb érintett illetékes hatóságokat és a vegyes bizottságot.

▼M5

(2) A 10. cikkel összhangban kinevezett koordinátor tájékoztatja a csoport élén álló anyavállalatot, illetve anyavállalat hiányában azt a szabályozott vállalkozást, amely a csoport legfontosabb pénzügyi szektorában a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkezik, hogy a csoportot pénzügyi konglomerátumként azonosították, és hogy koordinátort neveztek ki.

▼M6

A koordinátor tájékoztatja azokat az illetékes hatóságokat, amelyek szabályozott vállalkozásokat engedélyeztek a csoporton belül, azon tagállam illetékes hatóságait, amelyben a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, valamint a vegyes bizottságot.

[1] HL L 331., 2010.12.15., 12. o.
[2] HL L 331., 2010.12.15., 48. o.
[3] HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼M6

(3) A vegyes bizottság honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a 2. cikk (14) bekezdésével összhangban meghatározott pénzügyi konglomerátumok jegyzékét. Ez az információ hiperhivatkozással elérhető valamennyi európai felügyeleti hatóság honlapján.

Az 1. cikkben említett valamennyi, pénzügyi konglomerátum részét képező szabályozott vállalkozást fel kell tüntetni azon a jegyzéken, amelyet a vegyes bizottság honlapján közzétesz és naprakész állapotban tart.

▼B

II. FEJEZET

KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET

1. SZAKASZ

HATÁLY

5. cikk

Az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének hatálya

(1) Az ágazati szabályokban foglalt felügyeleti rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok az ezen irányelvben előírt mértékben és módon rendelkeznek az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletéről.

(2) A pénzügyi konglomerátum szintjén a következő szabályozott vállalkozások tartoznak kiegészítő felügyelet hatálya alá a 6–17. cikk értelmében:

a) valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely pénzügyi konglomerátum élén áll;

▼M6

b) valamennyi szabályozott vállalkozás, amelynek anyavállalata olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája az Unión belül található;

▼B

c) valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban áll egy másik pénzügyi ágazatbeli vállalkozással.

Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum egy másik, az első albekezdés előírásainak megfelelő pénzügyi konglomerátum alcsoportja, a tagállamoknak jogukban áll a 6–17. cikket csak az utóbbi csoportra alkalmazni, és ebben az esetben az irányelvben a csoport, illetve a pénzügyi konglomerátum fogalmára tett utalás az utóbbi csoportra tett utalásnak minősül.

▼M6

(3) Valamennyi olyan szabályozott vállalkozás, amely a (2) bekezdés értelmében nem tartozik kiegészítő felügyelet hatálya alá, és amelynek anyavállalata szabályozott vállalkozás vagy olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája egy harmadik országban található, a pénzügyi konglomerátum szintjén kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozik a 18. cikkben meghatározott mértékben és módon.

▼B

(4) Amennyiben egy személy részesedéssel vagy tőkekapcsolatokkal rendelkezik legalább egy szabályozott vállalkozásban, vagy részesedésen, illetve tőkekapcsolaton kívüli jelentős befolyást gyakorol ilyen vállalkozás felett, a (2) és a (3) bekezdésben említett esetek kivételével, az érintett illetékes hatóságok közös megállapodással, a nemzeti joggal összhangban határozzák meg, hogy gyakoroljanak-e kiegészítő felügyeletet a szabályozott vállalkozások felett, és ha igen, milyen mértékben, úgy, mintha azok pénzügyi konglomerátumot képeznének.

▼M6

Ilyen kiegészítő felügyelet alkalmazásához legalább egy vállalkozásnak az 1. cikkben említett szabályozott vállalkozásnak kell lennie, és eleget kell tennie a 2. cikk 14. a) pontjának ii. alpontjában vagy 14. b) pontjának ii. alpontjában vagy a 2. cikk 14. a) pontjának iii. alpontjában vagy 14. b) pontjának iii. alpontjában meghatározott feltételeknek. Az érintett illetékes hatóságok döntésüket a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben meghatározott célkitűzései figyelembevételével hozzák meg.

▼B

Az első albekezdés „szövetkezeti jellegű csoportok”-ra történő alkalmazásakor az illetékes hatóságoknak számba kell venniük e csoportok államháztartás felé fennálló pénzügyi kötelezettségeit egyéb pénzügyi vállalkozásokra tekintettel.

(5) A 13. cikk sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátum szintjén gyakorolt kiegészítő felügyelet semmilyen módon nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeleti szerepet kellene betölteniük vegyes pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó, harmadik országbeli szabályozott vállalkozások vagy pénzügyi konglomerátumban működő, nem szabályozott vállalkozások tekintetében.

2. SZAKASZ

PÉNZÜGYI HELYZET

6. cikk

Tőkemegfelelés

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások tőkemegfelelésére vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(5) bekezdésében, valamint az I. mellékletben meghatározott szabályok szerint kell gyakorolni.

(2) A tagállamok előírják a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások részére annak biztosítását, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén mindenkor rendelkezésre álló szavatoló tőke ne legyen kevesebb az I. mellékletben meghatározott módon számított tőkemegfelelési követelménynél.

A tagállamok előírják továbbá a szabályozott vállalkozások részére, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén folytassanak megfelelő intézményesített politikát a tőkemegfelelés tekintetében.

Az első és második albekezdésben említett követelmények betartását a koordinátor a 3. szakasznak megfelelően felügyeli.

▼B

A koordinátor gondoskodik arról, hogy az első albekezdésben említett számítást legalább évente egyszer elvégezze vagy maga a szabályozott vállalkozás, vagy pedig a vegyes pénzügyi holdingtársaság.

A számítás eredményeit és az annak alapjául szolgáló lényeges adatokat a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás, illetve amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a pénzügyi konglomerátumon belül a koordinátor által a többi érintett illetékes hatósággal és a pénzügyi konglomerátummal folytatott konzultációt követően meghatározott szabályozott vállalkozás a koordinátor elé terjeszti.

▼M6

(3) A (2) bekezdés első albekezdésében említett tőkemegfelelési követelmények kiszámítása során a következő vállalkozások tartoznak a kiegészítő felügyelet hatálya alá az I. mellékletben meghatározott módon és mértékben:

a) hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

b) biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítói holdingtársaság;

c) befektetési vállalkozás;

d) vegyes pénzügyi holdingtársaság.

(4) A tőkemegfelelésre vonatkozó kiegészítő követelményeknek egy pénzügyi konglomerátum tekintetében az ezen irányelv I. mellékletében említett 1. módszer (Számviteli konszolidáció) alkalmazásával történő kiszámításakor a csoporthoz tartozó vállalkozások szavatolótőkéjét és fizetőképességi követelményeit a különösen a 2006/48/EK irányelv 133. és 134. cikkében és a 2009/138/EK irányelv 221. cikkében meghatározott, a konszolidáció módjára és mértékére vonatkozó megfelelő ágazati szabályok alkalmazásával kell kiszámítani.

Az I. mellékletben említett 2. módszer (Levonás és összesítés) alkalmazásakor a számítás során a jegyzett tőke olyan arányát kell figyelembe venni, amilyen arányban az anyavállalat vagy a vállalat a csoport valamely más vállalkozásában közvetve vagy közvetlenül részesedéssel rendelkezik.

▼B

(5) A koordinátor a tőkemegfelelésre vonatkozó kiegészítő követelmények számítása során a következő esetekben úgy dönthet, hogy egy adott vállalkozást nem von a felügyelet hatálya alá:

a) ha a vállalkozás egy olyan harmadik országban található, ahol jogi akadályok gátolják a szükséges információ átadását, az illetékes hatóságok ágazati szabályokból fakadó azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megtagadják az engedély kiadását abban az esetben, ha felügyeleti feladataik tényleges gyakorlásában akadályoztatva vannak;

▼B

b) ha a vállalkozás a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének célkitűzéseire tekintettel elhanyagolható jelentőségű;

c) ha a vállalkozás bevonása a felügyelet hatálya alá nem helyénvaló vagy félrevezető lenne a kiegészítő felügyelet célkitűzéseire tekintettel.

Azonban amennyiben az első albekezdés b) pontja alapján számos vállalkozást kellene kizárni a felügyelet hatálya alól, a fentiekre való tekintet nélkül figyelembe kell venni azokat, ha jelentőségük összességében mégsem elhanyagolható.

Az első albekezdés c) pontjában említett esetben a koordinátor a sürgős eseteket kivéve konzultál a többi érintett illetékes hatósággal döntésének meghozatala előtt.

Amennyiben a koordinátor az első albekezdés b) és c) pontjában meghatározott esetek valamelyike értelmében egy szabályozott vállalkozást nem von a felügyelet hatálya alá, azon tagállam illetékes hatóságainak, ahol a vállalkozás található, jogukban áll olyan információt kérni a pénzügyi konglomerátum élén álló vállalkozástól, amely megkönnyíti számukra a szabályozott vállalkozás felügyeletét.

7. cikk

Kockázati koncentráció

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátum szabályozott vállalkozásainak kockázati koncentrációjára vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint a II. mellékletben megállapított szabályokkal összhangban kell gyakorolni.

(2) A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozások vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen, de évente legalább egyszer számoljanak be a koordinátornak az e cikkben, valamint a II. mellékletben megállapított szabályok szerint a pénzügyi konglomerátum szintjén esetlegesen mutatkozó jelentős kockázati koncentrációról. A szükséges információt a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás nyújtja be a koordinátornak, illetve – amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll – a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a koordinátor által az egyéb érintett illetékes hatóságokkal és a pénzügyi konglomerátummal folytatott konzultációt követően a pénzügyi konglomerátumból kijelölt szabályozott vállalkozás nyújtja be a jelentést.

E kockázati koncentrációk felügyeletét a koordinátor a 3. szakasz szerint látja el.

▼M6

(3) Az uniós jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok a pénzügyi konglomerátum szintjén fennálló kockázati koncentráció tekintetében mennyiségi korlátokat állapíthatnak meg, felhatalmazhatják az illetékes hatóságaikat mennyiségi korlátok megállapítására, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.

▼B

(4) Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum élén vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatában fennálló kockázati koncentrációra vonatkozó esetleges ágazati szabályok azon adott ágazat egészére alkalmazandók, a vegyes pénzügyi holdingtársaságot is beleértve.

▼M6

(5) Az ESA a vegyes bizottságon keresztül az e cikk (1)–(4) bekezdésben előírt, a kockázati koncentrációra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok összehangolását célzó közös iránymutatásokat bocsát ki. Az iránymutatások biztosítják az e cikkben előírt felügyeleti eszközök alkalmazásának a 2006/48/EK irányelv 106–108. cikkének és a 2009/138/EK irányelv 244. cikkének alkalmazásával történő összehangolását a megkettőződés elkerülése érdekében. E cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.

▼B

8. cikk

Csoporton belüli ügyletek

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő, csoporton belüli ügyletekre vonatkozó kiegészítő felügyeletet az e fejezet 3. szakasza 9. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint a II. mellékletben megállapított szabályokkal összhangban kell gyakorolni.

(2) A tagállamoknak jogában áll előírni a szabályozott vállalkozások, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy rendszeresen, de évente legalább egyszer számoljanak be a koordinátornak az e cikkben és a II. mellékletben megállapított szabályok szerint a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő valamennyi jelentős, csoporton belüli ügyletről. Amennyiben a II. melléklet első bekezdésének utolsó mondatában említett küszöbértékek nem kerülnek meghatározásra, a csoporton belüli ügylet akkor minősül jelentősnek, ha összege meghaladja a pénzügyi konglomerátum szintjén megállapított tőkemegfelelési követelmények teljes összegének legalább 5 %-át.

A szükséges tájékoztatást a pénzügyi konglomerátum élén álló, 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás nyújtja be a koordinátornak, illetve, amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a pénzügyi konglomerátumból a koordinátor által az egyéb érintett illetékes hatóságokkal és a pénzügyi konglomerátummal folytatott konzultációt követően kijelölt szabályozott vállalkozás nyújtja be.

Ezeket a csoporton belüli ügyleteket a koordinátor felügyeli.

▼M6

(3) Az uniós jogszabályok további összehangolásáig a tagállamok az illetékes hatóságok a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások között végbemenő, csoporton belüli ügyletek tekintetében mennyiségi korlátokat vagy minőségi követelményeket állapíthatnak meg, felhatalmazhatják az illetékes hatóságaikat mennyiségi korlátok vagy minőségi követelmények megállapítására, vagy minőségi követelményeket állapíthatnak meg, vagy egyéb felügyeleti intézkedéseket hozhatnak a kiegészítő felügyelet célkitűzéseinek elérése érdekében.

▼B

(4) Amennyiben egy pénzügyi konglomerátum élén vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatában végbemenő csoporton belüli ügyletekre vonatkozó esetleges ágazati szabályok az adott ágazat egészére alkalmazandók, a vegyes pénzügyi holdingtársaságot is beleértve.

▼M6

(5) Az ESA a vegyes bizottságon keresztül az e cikk (1)–(4) bekezdésében előírt, a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó közös iránymutatásokat bocsátanak ki. Az iránymutatások biztosítják az e cikkben előírt felügyeleti eszközök alkalmazásának a 2009/138/EK irányelv 245. cikkére történő alkalmazása összehangolását a megkettőződés elkerülése érdekében. E cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.

▼B

9. cikk

Belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások

(1) A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozásoknak, hogy a pénzügyi konglomerátum szintjén intézményesítsenek megfelelő kockázatkezelési eljárásokat és belső ellenőrzési mechanizmusokat, hatékony adminisztratív és számviteli eljárásokat is beleértve.

(2) A kockázatkezelési eljárások közé az alábbiak tartoznak:

a) hatékony és eredményes irányítás és gazdálkodás, beleértve a vállalati stratégiáknak és politikáknak a pénzügyi konglomerátum szintjén működő, megfelelő irányító szervek általi jóváhagyását és időszakos felülvizsgálatát, tekintettel a teljes kockázatvállalás mértékére;

b) megfelelő tőkemegfelelési politika kidolgozása a 6. cikk és az I. melléklet szerint, az üzleti stratégia kockázati profilra és tőkeigényre gyakorolt hatásainak előrejelzésére;

c) megfelelő eljárások annak biztosítására, hogy a kockázatfigyelő rendszerek jól beépültek a vállalati szervezetbe, és minden intézkedést megtettek a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásnál a bevezetett rendszerek összhangja és így a kockázatoknak a pénzügyi konglomerátum szintjén való mérése, nyomon követése és ellenőrzése érdekében;

▼M5

d) érvényben levő szabályok, amelyek a megfelelő helyreállítási és szanálási intézkedésekhez és tervekhez való hozzájárulást és – szükség esetén – azok kidolgozását célozzák. Ezeket a szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni.

▼B

(3) A belső ellenőrzési mechanizmusok közé az alábbiak tartoznak:

a) megfelelő tőkefedezeti mechanizmusok valamennyi felmerülő jelentős kockázat meghatározása és mérése, valamint a szavatoló tőkének a kockázatokhoz való megfelelő viszonyítása céljából;

b) hatékony és eredményes beszámolási és számviteli eljárások a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére.

▼M6

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 5. cikkből fakadóan a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásnál megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok legyenek a kiegészítő felügyelet szempontjából lényeges adatok és egyéb információ előállításához.

A tagállamok előírják a szabályozott vállalkozások számára, a pénzügyi konglomerátumok szintjén, hogy az illetékes hatóságaikat rendszeresen tájékoztassák jogi felépítésük, irányításuk és szervezeti struktúrájuk tekintetében, beleértve valamennyi szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős fióktelepet.

A tagállamok megkövetelik a szabályozott vállalkozásoktól, hogy a pénzügyi konglomerátumok szintjén évente nyilvánosságra hozzák teljes egészében vagy hivatkozások útján az ezzel egyenértékű információkat, a jogi felépítésük és irányításuk, valamint szervezeti struktúrájuk leírását.

▼B

(5) Az (1)–(4) bekezdésben említett eljárásokat és mechanizmusokat a koordinátor felügyeli.

▼M6

(6) Az illetékes hatóságok az e cikk szerinti belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások kiegészítő felügyeletének alkalmazását összehangolják a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal. E célból az ESA a vegyes bizottságon keresztül az ebben a cikkben előírt, a belső ellenőrzési mechanizmusokra és kockázatkezelési eljárásokra vonatkozó kiegészítő felügyelet alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok összehangolását, valamint a 2006/48/EK irányelv 124. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikke szerinti felügyeleti felülvizsgálati eljárásokkal való összhangot célzó közös iránymutatásokat bocsátanak ki. E cikk alkalmazásához specifikus közös iránymutatásokat adnak ki a pénzügyi konglomerátumok részesedéseire vonatkozóan azokban az esetekben, amikor nemzeti társasági jogi rendelkezések akadályozzák ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdésének alkalmazását.

▼B

3. SZAKASZ

▼M5

A KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELET ELLÁTÁSÁT ELŐSEGÍTŐ INTÉZKEDÉSEK ÉS A VEGYES BIZOTTSÁG HATÁSKÖRE

9a. cikk

A vegyes bizottság szerepe

A vegyes bizottság az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban biztosítja a következetes, szektorokon és határokon átnyúló felügyeletet és az uniós jogszabályoknak való megfelelést.

▼M6

9b. cikk

Stressztesztelés

(1) A tagállamok megkövetelhetik a koordinátortól, hogy biztosítsa a pénzügyi konglomerátumok megfelelő és rendszeres stressztesztnek történő alávetését. Az érintett illetékes hatóságokat felszólítják, hogy maradéktalanul működjenek együtt a koordinátorral.

(2) Az egész Unióra kiterjedő stressztesztelés céljából az európai felügyeleti hatóságok – a vegyes bizottságon keresztül és a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) által létrehozott Európai Rendszerkockázati Testülettel együttműködésben – az 1093/2010/EU rendelettel, az 1094/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban olyan kiegészítő paramétereket dolgozhat ki, amelyek segítségével feltárhatók a pénzügyi konglomerátumokhoz kapcsolódó kockázatok. A koordinátor a stressztesztek eredményeiről tájékoztatja a vegyes bizottságot.

▼B

10. cikk

A kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóság (koordinátor)

▼M5

(1) Egy pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletének ellátása érdekében az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közül – a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait is beleértve – a kiegészítő felügyelet összehangolásáért és ellátásáért felelős koordinátort neveznek ki. A koordinátor személyére vonatkozó információt közzéteszik a vegyes bizottság honlapján.

▼B

(2) A kinevezés az alábbi szempontok alapján történik:

a) amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén szabályozott vállalkozás áll, a koordinátor feladatát az az illetékes hatóság látja el, amely a megfelelő ágazati szabályok értelmében engedélyezte az említett szabályozott vállalkozás működését;

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

▼B

b) amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén nem szabályozott vállalkozás áll, a koordinátor feladatát az alábbi elvekkel összhangban kiválasztott illetékes hatóság látja el:

i. amennyiben a szabályozott vállalkozás anyavállalata vegyes pénzügyi holdingtársaság, a koordinátor feladatát az az illetékes hatóság látja el, amely a megfelelő ágazati szabályok értelmében engedélyezte az említett szabályozott vállalkozás működését;

▼M6

ii. amennyiben legalább kettő, az Unión belül alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és közülük az egyiket abban a tagállamban engedélyezték, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, a koordinátor feladatát az említett tagállamban engedélyezett szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el.

▼B

Amennyiben több, különböző pénzügyi ágazatokban tevékenykedő vállalkozás működési engedélyét állították ki abban a tagállamban, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság székhelye található, a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban tevékenykedő szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el.

Amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén több olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság áll, amelyek székhelyei különböző tagállamokban találhatók, és valamennyi érintett tagállamban működik egy szabályozott vállalkozás, a koordinátor feladatát – ugyanabban a pénzügyi ágazatban működő szabályozott vállalkozások esetében – a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság, vagy a legfontosabb pénzügyi ágazatban tevékenykedő szabályozott vállalkozás felügyeletére illetékes hatóság látja el;

▼M6

iii. amennyiben legalább kettő, az Unión belül alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező szabályozott vállalkozásnak ugyanaz a vegyes pénzügyi holdingtársaság az anyavállalata, és nincs közöttük olyan, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi irodája található, a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező szabályozott vállalkozás működését engedélyező illetékes hatóság látja el;

▼B

iv. amennyiben a pénzügyi konglomerátum olyan csoport, amelynek élén nem áll anyavállalat, illetve valamennyi egyéb esetben a koordinátor feladatát a legfontosabb pénzügyi ágazatban a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező szabályozott vállalkozás működését engedélyező illetékes hatóság látja el.

▼B

(3) Olyan esetekben, amikor a (2) bekezdésben felsorolt követelmények alkalmazása a vegyes tevékenységű csoport összetételére és a különböző országokban folytatott tevékenységek relatív jelentőségére figyelemmel nem helyénvaló, az érintett illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek azok alkalmazásától, és megbízhatnak egy másik illetékes hatóságot a koordinátori feladatok ellátásával. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok a döntés előtt lehetővé teszik a vegyes tevékenységű csoport számára, hogy ismertesse álláspontját a döntéssel kapcsolatban.

11. cikk

A koordinátor feladatai

(1) A kiegészítő felügyelet ellátása során a koordinátor többek között az alábbi feladatokat látja el:

a) tárgyhoz tartozó, illetve lényeges információk összegyűjtésének és terjesztésének összehangolása szokványosnak tekinthető üzletmenet során és szükséghelyzetben egyaránt, beleértve olyan információkat, amelyek az ágazati szabályok értelmében különösen fontosak az illetékes hatóság felügyeleti feladatának ellátásához;

b) a pénzügyi konglomerátum pénzügyi helyzetének felügyeleti áttekintése és értékelése;

c) a tőkemegfelelésre és a kockázati koncentrációra, valamint a csoporton belüli ügyletekre vonatkozóan a 6., a 7. és a 8. cikkben megállapított szabályok betartásának értékelése;

d) a pénzügyi konglomerátum összetételének, szervezetének és belső ellenőrzési rendszerének értékelése a 9. cikkben meghatározottak szerint;

e) az érintett illetékes hatóságok bevonásával felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása szokványos üzletmenet során és szükséghelyzetben egyaránt;

f) az ezen irányelv által vagy az irányelv alkalmazásából eredően a koordinátorra bízott egyéb feladatok, intézkedések és döntések.

▼M5

A kiegészítő felügyelet ellátásának megkönnyítése és széles jogalapon történő bevezetése érdekében a koordinátornak és a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatóságnak, valamint szükség esetén az egyéb érintett hatáskörrel rendelkező hatóságoknak megfelelő koordinációs megállapodásokat kell kötniük. A koordinációs megállapodások további feladatokat is megállapíthatnak a koordinátor számára, és meghatározhatják az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között a 3. és 4. cikke az 5. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése és a 16. és 18. cikk szerint létrehozandó döntéshozatali eljárásokat, valamint az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott együttműködést.

Az EFH, szükség esetén a vegyes bizottság révén a 8. cikkel, valamint az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkében előírt eljárással összhangban iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek célja a felügyeleti eljárások konvergenciája a felügyeleti koordinációs megállapodások következetessége tekintetében, a 2006/48/EK irányelv 131. cikkével és a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

▼B

(2) Amennyiben a koordinátornak olyan információra van szüksége, amelyet az ágazati szabályokkal összhangban egy másik illetékes hatóságnak már megküldtek, a koordinátornak lehetőség szerint fel kell vennie a kapcsolatot ezzel a hatósággal, hogy megelőzze a felügyelet ellátásába bevont különböző hatóságoknak párhuzamosan küldendő jelentések készítését.

▼M6

(3) A meghatározott felügyeleti hatáskörök és kötelezettségek átruházásának lehetőségére vonatkozó uniós jogi aktusok sérelme nélkül, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó konkrét feladatok ellátásával megbízott koordinátor léte nem érinti az illetékes hatóságok ágazati szabályokban megfogalmazott feladatainak és kötelességeinek ellátását.

(4) Az e szakasz alapján előírt együttműködés, valamint az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében és a 12. cikkben felsorolt feladatok végrehajtása, továbbá – a titoktartási követelményekre és az uniós jogra figyelemmel – adott esetben az érintett harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való megfelelő koordináció és együttműködés a 2006/48/EK irányelv 131a. cikke, illetve a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott kollégiumok révén teljesül.

Az (1) bekezdés második albekezdésében említett együttműködési megállapodásokat a 2006/48/EK irányelv 131. cikke, valamint a 2009/138/EK irányelv 248. cikke alapján létrejött írásos koordinációs megállapodások külön-külön tükrözik. A koordinátor – a 2006/48/EK irányelv 131a. cikke és a 2009/138/EK irányelv 248. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott kollégiumok elnökeként – határoz arról, milyen más illetékes hatóságok vegyenek részt egy ülésen vagy a kollégium bármely tevékenységében.

▼B

12. cikk

Együttműködés és információcsere az illetékes hatóságok között

(1) A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások felügyeletéért felelős illetékes hatóságok és az adott pénzügyi konglomerátum vonatkozásában koordinátori feladatok ellátásával megbízott illetékes hatóság szorosan együttműködik egymással. Az ágazati szabályokban megfogalmazott kötelezettségeik sérelme nélkül, ezek a hatóságok – függetlenül attól, hogy egyazon tagállamban működnek-e vagy sem – kölcsönösen megküldik egymásnak a másik hatóság által az ágazati szabályok vagy az irányelv alapján ellátott felügyeleti feladatokhoz szükséges, illetve lényegesnek tekintett információkat. Az illetékes hatóságok és a koordinátor kérés esetén megküldik egymásnak a tárgyhoz tartozó valamennyi információt, és saját kezdeményezésükre kicserélnek egymással valamennyi lényegesnek ítélt információt.

Az együttműködés legalább az alábbi információk gyűjtésére és cseréjére vonatkozik:

▼M6

a) a csoport jogi, valamint irányítási és szervezeti felépítésének azonosítása, ideértve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó valamennyi szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős fióktelepet, a legfőbb anyavállalat szintjén a minősített részesedések tulajdonosait, továbbá a csoporthoz tartozó szabályozott vállalkozások illetékes hatóságainak azonosítása;

▼B

b) a pénzügyi konglomerátum stratégiai politikái;

c) a pénzügyi konglomerátum pénzügyi helyzete, különösen a tőkemegfelelés, a csoporton belüli ügyletek, a kockázati koncentráció és a jövedelmezőség tekintetében;

d) a pénzügyi konglomerátum nagyrészvényesei és vezetése;

e) a pénzügyi konglomerátum szintjének szervezete, kockázatkezelése és belső ellenőrzési rendszerei;

f) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó vállalkozásoktól származó információ gyűjtése, valamint az összegyűjtött információ ellenőrzése;

g) olyan kedvezőtlen fejlemények a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vagy egyéb vállalkozásoknál, amelyek jelentős hatással lehetnek a szabályozott vállalkozásokra;

h) az illetékes hatóságok által az ágazati szabályokkal vagy az irányelvvel összhangban hozott súlyos szankciók és kivételes intézkedések.

▼M5

A hatáskörrel rendelkező hatóságok az ágazati szabályokban megállapított rendelkezésekkel összhangban, kicserélhetik a feladataik ellátásához szükséges információkat az alábbi hatóságokkal: a központi bankok, a Központi Bankok Európai Rendszere, az Európai Központi Bank és az Európai Rendszerkockázati Testület, a pénzügyi rendszer európai uniós makro-prudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 15. cikkével összhangban.

▼B

(2) Az ágazati szabályokban megállapított kötelezettségeik sérelme nélkül, minden olyan esetben, amikor döntéseik fontosak más illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátásához, az illetékes hatóságok döntéshozataluk előtt konzultációt folytatnak egymással az alábbi kérdésekben:

a) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások részvényesi összetételében, szervezeti rendszerében és vezetésében bekövetkező olyan változás, amelyhez szükség van az illetékes hatóságok jóváhagyására, illetve engedélyére;

b) az illetékes hatóságok által hozott jelentős szankciók vagy kivételes intézkedések.

Az illetékes hatóság hozhat olyan döntést, miszerint sürgős esetben vagy amennyiben a konzultáció veszélyeztetheti a döntés hatékonyságát, eltekint a fent említett konzultációtól. Ebben az esetben az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

▼B

(3) A koordinátor felszólíthatja az anyavállalat székhelyének helye szerinti tagállamban működő, és a 10. cikk értelmében kiegészítő felügyeleti feladattal nem rendelkező illetékes hatóságokat, hogy bekérjék az anyavállalattól az irányelv 11. cikkében megállapított koordinációs feladatok ellátásához szükséges információkat, és megküldjék azokat a koordinátornak.

Amennyiben a 14. cikk (2) bekezdésében említett információt az ágazati szabályokkal összhangban már megküldték egy illetékes hatóságnak, a kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóságoknak jogukban áll az elsőként említett illetékes hatóságtól bekérni az információt.

(4) A tagállamok engedélyezik az illetékes hatóságaik közötti, illetve az illetékes hatóságaik és más hatóságok közötti információcserét az (1), a (2) és a (3) bekezdés szerint. A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó, nem szabályozott vállalkozásra vonatkozó információ gyűjtése és birtoklása semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeletet kellene gyakorolniuk az ilyen vállalkozások felett.

A kiegészítő felügyelet keretében gyűjtött információra, és különösen az illetékes hatóságok között, illetve az illetékes hatóságok és az egyéb hatóságok között az irányelv rendelkezéseivel összhangban végzett információcserére is vonatkoznak az ágazati szabályokban a szakmai titoktartással és a bizalmas információ közlésével kapcsolatosan megállapított rendelkezések.

▼M5

12a. cikk

Együttműködés és információcsere a vegyes bizottsággal

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek a vegyes bizottsággal.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul a vegyes bizottság rendelkezésére bocsátják a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.

▼M6

(3) A koordinátorok a 9. cikk (4) bekezdésében és a 12. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett információkról tájékoztatják a vegyes bizottságot. A vegyes bizottság elérhetővé teszi az illetékes hatóságok számára a pénzügyi konglomerátumok jogi struktúrájával, irányításával és szervezeti felépítésével kapcsolatos információkat.

12b. cikk

Közös iránymutatások

(1) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül közös iránymutatásokat alakítanak ki arról, hogy az illetékes hatóságnak miként kell a pénzügyi konglomerátumok kockázatalapú értékelését elvégeznie. Ezeknek az iránymutatásoknak különösen azt kell biztosítaniuk, hogy a kockázatalapú értékelés megfelelő eszközöket tartalmazzon a pénzügyi konglomerátumokat veszélyeztető csoportkockázatok értékeléséhez.

▼M6

(2) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül közös iránymutatásokat adnak ki, amelyek célja a vegyes pénzügyi holdingtársaságok kiegészítő felügyelete tekintetében a felügyeleti gyakorlatok fejlesztése a 98/78/EK és a 2009/138/EK irányelvek szerinti csoportfelügyelet vagy adott esetben a 2006/48/EK irányelv szerinti konszolidált felügyelet kiegészítésére. Ezek az iránymutatások lehetővé teszik az összes fontos kockázat felügyelet körébe való bevonását, egyidejűleg kiiktatva az esetleges felügyeleti és prudenciális átfedéseket.

▼B

13. cikk

A vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatói testülete

A tagállamok előírják, hogy a vegyes pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.

14. cikk

Az információhoz való hozzáférés

▼M5

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó területeken ne legyenek olyan jogi akadályok, amelyek meggátolhatják a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó természetes és jogi személyeket – legyenek azok szabályozott vagy nem szabályozott jogalanyok – abban, hogy kicseréljék egymással a kiegészítő felügyelet szempontjából lényegesnek minősülő információkat, illetve információkat cseréljenek az ezen irányelvvel összhangban, valamint az EFH-val az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban, szükség esetén a vegyes bizottság révén.

▼B

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a kiegészítő felügyelet ellátásáért felelős illetékes hatóságaik a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vagy nem szabályozott vállalkozások közvetlen vagy közvetett ellenőrzése során hozzáférhessenek valamennyi, a kiegészítő felügyelet ellátásához szükséges információhoz.

15. cikk

Ellenőrzés

Amennyiben az illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazása során meghatározott esetekben ellenőrizni kívánják a pénzügyi konglomerátum részeként egy másik tagállamban működő szabályozott vagy nem szabályozott vállalkozásra vonatkozó információkat, felkérhetik a másik érintett tagállam illetékes hatóságait az ellenőrzés elvégzésére.

Azok a hatóságok, amelyek megbízást kapnak ilyen ellenőrzésre, saját hatáskörükön belül vagy önállóan végzik el az ellenőrzést, vagy megbíznak egy könyvvizsgálót, illetve más szakértőt az ellenőrzés elvégzésével, vagy pedig engedélyezik az ellenőrzést kérő hatóság számára az ellenőrzés önálló elvégzését.

▼B

Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

16. cikk

Végrehajtási intézkedések

Amennyiben a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások nem tesznek eleget a 6-9. cikkben említett követelményeknek, vagy ha a követelmények teljesülnek ugyan, de az illető vállalkozás fizetőképessége veszélyben forog, vagy amennyiben a csoporton belüli ügyletek, illetve a kockázati koncentrációk veszélyeztetik a szabályozott vállalkozások pénzügyi helyzetét, az alábbi szerveknek a lehető legrövidebb időn belül meg kell tenniük a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket:

— vegyes pénzügyi holdingtársaság esetében a koordinátor,

— szabályozott vállalkozás esetében az illetékes hatóságok; a koordinátor tájékoztatja megállapításairól az illetékes hatóságokat.

▼M5

A 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok milyen intézkedéseket hozhatnak a vegyes pénzügyi holdingtársaságok ellenőrzésével kapcsolatosan. Az EFH a vegyes bizottság révén az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. és 56. cikkében megállapított eljárással összhangban iránymutatásokat dolgozhat ki a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos intézkedések tekintetében.

▼B

Az érintett illetékes hatóságok, a koordinátort is beleértve, szükség esetén összehangolják intézkedéseiket.

17. cikk

Az illetékes hatóságok kiegészítő jogkörei

(1) Az ágazati szabályok további harmonizációjáig a tagállamok rendelkeznek arról, hogy illetékes hatóságaik jogosultak legyenek minden olyan felügyeleti intézkedés megtételére, amely szükséges lehet a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások által az ágazati szabályok megkerülésére tett lépések megelőzésére, illetve megfelelő kezelésére.

(2) A tagállamok büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül gondoskodnak arról, hogy büntető- vagy a megállapított törvényszegések, illetve azok okainak megszüntetésére irányuló egyéb intézkedésekkel jogkövető magatartásra kényszerítsék az irányelv végrehajtása érdekében hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket sértő vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, illetve azok tényleges vezetőit. Egyes esetekben bírósági beavatkozás szükséges ilyen intézkedésekhez. Az illetékes hatóságok szoros együttműködést alakítanak ki egymással annak érdekében, hogy az ilyen büntető- vagy egyéb intézkedések meghozzák a kívánt eredményeket.

▼B

4. SZAKASZ

HARMADIK ORSZÁGOK

18. cikk

▼M6

Harmadik országokban működő anyavállalatok

▼M5

(1) Az ágazati szabályok sérelme nélkül, ahol az 5. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az olyan szabályozott vállalkozások ellenőrzése során, ahol az anyavállalat központi irodája harmadik országban található, a hatáskörrel rendelkező hatóságok meggyőződnek arról, hogy az említett vállalkozásokat olyan felügyelet hatálya alá vonta-e ezen harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága, amely egyenértékű az 5. cikk (2) bekezdésében említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó, az e rendeletben előírt felügyelettel. Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve az Unióban engedélyezett vállalkozás megbízása alapján, vagy saját kezdeményezésére azon hatáskörrel rendelkező hatóság végzi el, amely a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelmények alkalmazása esetén megbízást kapna koordinátori feladatok ellátására.

Az említett hatáskörrel rendelkező hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, és mindent elkövet azért, hogy minden alkalmazandó, a vegyes bizottság által az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. és 56. cikkével összhangban készített iránymutatást betartsák.

(1a) Amennyiben egy hatáskörrel rendelkező hatóság vitatja egy másik érintett hatáskörrel rendelkező hatóság (1) bekezdés értelmében hozott határozatát, az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkét kell alkalmazni.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok a szabályozott vállalkozások ellenőrzése során analógia alapján alkalmazzák az 5. cikk (2) bekezdésében említett szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket. Alternatív megoldásként az illetékes hatóságok a (3) bekezdésben felsorolt módszerek egyikét is alkalmazhatják.

▼M6

(3) Az illetékes hatóságok alkalmazhatnak olyan egyéb módszereket, amelyek biztosítják a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások megfelelő kiegészítő felügyeletét. Ezeket a módszereket – az egyéb érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a koordinátornak jóvá kell hagynia. Az illetékes hatóságok előírhatják többek között az Unión belül központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják ezt az irányelvet az illető holdingtársaság vezetésével működő pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások tekintetében is. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy ezek a módszerek megvalósítják a kiegészítő felügyelet jelen irányelv szerinti célkitűzéseit, valamint tájékoztatják ezekről a többi érintett illetékes hatóságot és a Bizottságot.

▼M6

19. cikk

Együttműködés harmadik országok illetékes hatóságaival

A 2006/48/EK irányelv 39. cikkének (1) és (2) bekezdése, a 98/78/EK irányelv 10a. cikke és a 2009/138/EK irányelv 264. cikke értelemszerűen alkalmazandó a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő felügyeletének végrehajtási módjára vonatkozó megállapodások tekintetében egy vagy több harmadik országgal folytatott tárgyalásokra.

▼B

III. FEJEZET

▼M6

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

20. cikk

A Bizottságra ruházott hatáskörök

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21c. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadjon el az irányelv az alábbi területeken szükséges technikai kiigazításait illetően:

a) a 2. cikkben rögzített meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;

b) a terminológia egységesítése és az ezen irányelvben szereplő fogalommeghatározások átalakítása a szabályozott vállalkozásokra és az azokkal kapcsolatos ügyekre vonatkozó további Uniós jogszabályokkal összhangban;

c) az I. mellékletben ismertetett számítási módszerek pontosabb meghatározása a pénzpiaci fejlemények és a prudenciális technikák figyelembevétele érdekében.

Az említett intézkedések a 21a. cikkben felsorolt tételek tekintetében nem terjednek ki a Bizottságra ruházott hatáskörökre.

▼B

21. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját a pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottság, a továbbiakban „a bizottság” segíti.

▼M6

———————

▼M5

(4) Az EFH a vegyes bizottság révén általános iránymutatásokat adhat arról, hogy a harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságai által alkalmazott kiegészítő felügyeleti rendelkezések alkalmasak-e a kiegészítő felügyelet ezen irányelvben előírt céljainak megvalósítására olyan pénzügyi konglomerátumban résztvevő szabályozott jogalanyok esetében, amely pénzügyi konglomerátum élén álló szervezet központi irodája valamely harmadik országban található. A vegyes bizottság gondoskodik az ilyen iránymutatások rendszeres felülvizsgálatáról, és figyelembe veszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett, kiegészítő felügyeleti tevékenységben bekövetkező változásokat.

▼M6

_____

▼B

(6) A bizottság folyamatosan tájékoztatja a tagállamokat a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció felügyelete tekintetében alkalmazott elvekről.

▼M5

21a. cikk

Technikai standardok

(1) Ezen irányelv következetes harmonizációja és egységes alkalmazása érdekében az EFH az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki a következőkre tekintettel:

a) a 2. cikk 11. pontja az ezen irányelvvel összefüggésben a 78/660/EGK tanácsi irányelv 17. cikke alkalmazásának pontosítása céljából;

b) a 2. cikk 17. pontja „az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok” meghatározására szolgáló eljárások megállapítása vagy kritériumok meghatározása céljából;

c) a 3. cikk (5) bekezdése a pénzügyi konglomerátum azonosítására szolgáló alternatív paraméterek pontosítása céljából;

▼M6

d) a 6. cikk (2) bekezdése az egységes – útmutatóval ellátott – jelentési formátum, a gyakoriság és adott esetben a határidők biztosítása érdekében.

▼M5

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadásra.

▼M6

(1a) A 2., 7. és 8. cikk, valamint a II. melléklet következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardokat dolgoznak ki a 2. cikkben szereplő fogalommeghatározások pontosabb megfogalmazása, illetve a 7. és 8. cikke valamint a II. melléklet szerint elfogadott rendelkezések összehangolása érdekében.

A vegyes bizottság az említett szabályozási technikai standardok tervezetét 2015. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M5

(2) Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EFH az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgozhatnak ki a következőkre tekintettel:

▼M7

_____

▼M5

b) a 7. cikk (2) bekezdése az eljárások egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a 7. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett felügyelettel összefüggésben az egyes elemeknek a „kockázati koncentráció” fogalmába való besorolása céljából;

c) a 8. cikk (2) bekezdése, az eljárások egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a 8. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett felügyelettel összefüggésben az egyes elemeknek a „csoporton belüli ügylet” fogalmába való besorolása céljából.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadásra.

▼M7

(3) Az ezen irányelv I. melléklete II. részében felsorolt számítási módszerek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, összefüggésben Az 575/2013/EU rendelet 49. cikke (1) bekezdésével és a 2009/138/EK irányelv 228. cikke (1) bekezdésével, de ezen irányelv 6. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, az európai felügyeleti hatóságok (ESA) a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az ezen irányelv 6. cikk (2) bekezdése tekintetében.

Az európai felügyeleti hatóság (ESA) a 2009/138/EK irányelv 309. cikkének (1) bekezdésében említett alkalmazási időpontot öt hónappal megelőzően benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.

▼M6

21b. cikk

Közös iránymutatások

Az európai felügyeleti hatóságok az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 56. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően, a vegyes bizottságon keresztül kibocsátják a 3. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 9. cikk (6) bekezdésében, a 11. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésében, a 12b. cikkben és a 21. cikk (4) bekezdésében említett közös iránymutatásokat.

▼M6

21c. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása négyéves időtartamra szól, 2011. december 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

▼B

IV. FEJEZET

MÓDOSULÓ IRÁNYELVEK

▼M4

———————

▼B

23. cikk

A 79/267/EGK irányelv módosítása

A 79/267/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

(1) Konzultációt kell folytatni a másik érintett tagállam illetékes hatóságaival, mielőtt működési engedélyt adnának olyan életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetnek, amely:

a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet leányvállalata; vagy

▼B

b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(2) Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a hitelintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetnek, amely:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

2. a 18. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A rendelkezésre álló szavatoló tőkéből le kell vonni az alábbi tételeket:

a) a biztosítóintézet részesedései

— az ezen irányelv 6. cikke, a 73/239/EGK első irányelv (*) 6. cikke, illetve a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetekben,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetekben,

— a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti biztosítási holdingtársaságokban,

▼B

— a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 1. cikkének (1) és (5) bekezdése szerinti hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben,

— a 93/22/EGK irányelv (****) 1. cikkének (2) bekezdése és a 93/6/EGK irányelv (*****) 2. cikkének (4) és (7) bekezdése szerinti befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben;

b) a biztosítóintézet érdekkörébe tartozó, a) pont szerinti vállalkozások tekintetében a biztosítóintézet birtokában levő alábbi tételek:

— a (3) bekezdésben említett eszközök,

— a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök,

— a 2000/12/EK irányelv 35. cikkében és 36. cikkének (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök.

Ahol egy másik hitelintézetben, befektetési vállalkozásban, pénzügyi intézményben, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézményben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a biztosítóintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet a negyedik albekezdés a) és b) pontjában a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

A negyedik albekezdés a) és b) pontjában a biztosítóintézet által hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban és pénzügyi intézményekben birtokolt tételek levonására vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik biztosítóintézeteik részére a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (******) I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak abban az esetben alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

A tagállamok rendelkezhetnek olyan módon, hogy az ezen irányelvben előírt szavatoló tőke számítása során a 98/78/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont biztosítóintézeteknek nem kell levonniuk a negyedik albekezdés a) és b) pontjában említett, a biztosítóintézet által a kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézetekben, befektetési vállalkozásokban, pénzügyi intézményekben, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító intézetekben vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

▼B

Az e bekezdésben említett, a részesedések levonására vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a részesedés 98/78/EK irányelv 1. cikkének f) pontja szerinti részesedést jelenti.

_____

(*) HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2002/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 77., 2002.3.20., 17. o.) módosított irányelv.
(**) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.
(***) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2000/28/EK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.
(****) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 290., 2000.11.17., 27. o.) módosított irányelv.
(*****) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 98/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 204., 1998.7.21., 29. o.) módosított irányelv.
(******) HL C 35., 2003.2.11.”

▼M4

_____

▼B

25. cikk

A 92/96/EGK irányelv módosítása

A 92/96/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedéseket egy másik tagállamban engedélyezett biztosítóintézet, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve ilyen vállalkozás anyavállalata, vagy ilyen vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 79/267/EGK irányelv 12a. cikkében említett előzetes konzultációt.”

2. A 15. cikk (5c) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5c) Az e cikkben foglaltak nem akadályozhatják az illetékes hatóságot abban, hogy megküldje

— a központi bankoknak vagy pénzügyi hatósági minőségükben hasonló feladatot ellátó egyéb testületeknek,

— megfelelő esetben a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős egyéb állami hatóságoknak

▼B

a feladataik ellátásához szükséges információkat, illetve nem akadályozhatja meg az ilyen hatóságokat vagy testületeket abban, hogy megküldjék az illetékes hatóságoknak a (4) bekezdés alkalmazásában szükségessé váló információkat. Az így közölt információ a szakmai titoktartás e cikkben megállapított feltételeinek hatálya alá esik.”

26. cikk

A 93/6/EGK irányelv módosítása

A 93/6/EGK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében az első és a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— »pénzügyi holdingtársaság«: olyan pénzügyi intézmény, amelynek leányvállalatai kivétel nélkül vagy alapvetően befektetési vállalkozások vagy olyan egyéb pénzügyi szervezetek, amelyek közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak,

— »vegyes tevékenységű holdingtársaság«: olyan anyavállalat, amely a 2002/87/EK irányelv értelmében nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak, befektetési vállalkozásnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül.

(*) HL C 35., 2003.2.11.”

27. cikk

A 93/22/EGK irányelv módosítása

A 93/22/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 6. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Konzultációt kell folytatni az érintett tagállamnak a hitelintézetek, illetve a biztosítóintézetek felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan befektetési vállalkozásnak, amely:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata;

c) a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

▼B

Az első és második bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságok kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek a másik illetékes hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.”

2. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosítóintézet, illetve egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalata, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozást, hitelintézetet vagy biztosítóintézetet ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot, a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 6. cikkben előírt előzetes konzultációt.”

▼M4

_____

▼B

29. cikk

A 2000/12/EK irányelv módosítása

A 2000/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

▼M2

_____

▼B

3. A 16. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata vagy egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézetet, biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a vállalkozás, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához le kell folytatni a 12. cikkben említett előzetes konzultációt.”

▼M2

_____

▼B

V. FEJEZET

VAGYONKEZELŐ TÁRSASÁGOK

30. cikk

Vagyonkezelő társaságok

▼M6

Az ágazati szabályok további összehangolásig a tagállamok előírják a vagyonkezelő társaságok bevonását:

a) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének vagy a biztosítási csoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének körébe;

b) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátumnak minősül, az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet körébe; és

c) a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban folytatott azonosítási eljárásba.

▼B

Az első bekezdés alkalmazásában a tagállamok előírják, illetve felhatalmazzák az illetékes hatóságaikat annak eldöntésére, hogy a vagyonkezelő társaságok milyen ágazati szabályok (banki ágazat, biztosítási ágazat, befektetési szolgáltatások ágazata) szerint kerüljenek bevonásra az első bekezdés a) pontjában említett összevont és/vagy kiegészítő felügyelet körébe. Ennek a rendelkezésnek az alkalmazásában a pénzügyi szervezetek (amennyiben a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének hatálya alá vonják a vagyonkezelő társaságokat), valamint a viszontbiztosító intézetek (amennyiben a biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének hatálya alá vonják a vagyonkezelő társaságokat) felügyelet hatálya alá vonásának intézményes formájára és mértékére vonatkozó megfelelő ágazati szabályok megfelelően alkalmazandók a vagyonkezelő társaságokra. Az első bekezdés b) pontjában említett kiegészítő felügyelet alkalmazásában a vagyonkezelő társaságok azon ágazat részének tekintendők, amelynek az első bekezdés a) pontja alapján alárendelték azokat.

Amennyiben a vagyonkezelő társaság pénzügyi konglomerátum része, a szabályozott vállalkozás, valamint az illetékes hatóság és az érintett illetékes hatóság fogalmára tett utalás ezen irányelv alkalmazásában úgy értendő, mint amely a vagyonkezelő társaságokat, illetve a vagyonkezelő társaságok felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságokat magában foglalja. Ez a rendelkezés megfelelően alkalmazandó az első bekezdés a) pontjában említett csoportok tekintetében.

▼M6

30a. cikk

Alternatívbefektetésialap-kezelők

(1) Az ágazati szabályok további összehangolásig a tagállamok előírják az alternatívbefektetésialap-kezelők bevonását:

▼M6

a) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások összevont felügyeletének vagy a biztosítási csoporthoz tartozó biztosítóintézetek kiegészítő felügyeletének körébe;

b) amennyiben a csoport pénzügyi konglomerátumnak minősül, az ezen irányelv szerinti kiegészítő felügyelet körébe; és

c) a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban folytatott azonosítási eljárásba.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok meghatározzák, illetve felhatalmazzák az illetékes hatóságaikat annak eldöntésére, hogy az alternatívbefektetésialap-kezelők milyen ágazati szabályoknak megfelelően (banki ágazat, biztosítási ágazat, befektetési szolgáltatások ágazata) kerüljenek bevonásra az (1) bekezdés a) pontjában említett összevont vagy kiegészítő felügyelet körébe. E bekezdés végrehajtásában a pénzügyi intézmények bevonásának módjára és mértékére vonatkozó ágazati előírások vonatkoznak értelemszerűen az alternatívbefektetésialap-kezelőkre. Az (1) bekezdés b) pontjában említett kiegészítő felügyelet alkalmazásában az alternatívbefektetésialap-kezelők azon ágazat részének tekintendők, amelynek az (1) bekezdés a) pontja alapján alárendelték azokat.

Amennyiben az alternatívbefektetésialap-kezelő pénzügyi konglomerátum része, a szabályozott vállalkozásra, valamint az illetékes hatóságra és az érintett illetékes hatóságra tett utalás ezen irányelv alkalmazásában úgy értendő, mint amely az alternatívbefektetésialap-kezelőket, illetve az alternatívbefektetésialap-kezelők felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságokat magában foglalja. Ez a rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó az (1) bekezdés a) pontjában említett csoportok tekintetében.

▼M9

30b. cikk

Az információk hozzáférhetősége az egységes európai hozzáférési ponton

(1) 2030. január 10-től a tagállamok biztosítják, hogy amikor a szabályozott vállalkozások az ezen irányelv 9. cikkének (4) bekezdésében említett információkat hoznak nyilvánosságra, az említett információkat egyidejűleg benyújtsák az e cikk (3) bekezdésében említett gyűjtőszervezetnek, az információknak az (EU) 2023/2859 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) alapján létrehozott egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából.

A tagállamok biztosítják, hogy az információk megfelelnek a következő követelményeknek:

a) az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, az adatok kinyerésére alkalmas formátumban, vagy – amennyiben az uniós jog azt írja elő – az említett rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott, géppel olvasható formátumban vannak benyújtva;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2859 rendelete (2023. december 13.) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges, nyilvánosan elérhető információkhoz központosított hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról (HL L, 2023/2859, 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M9

b) azokat a következő metaadatok kísérik:

i. azon szabályozott vállalkozás valamennyi neve, amelyre az információk vonatkoznak;

ii. a szabályozott vállalkozásnak az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott jogalany-azonosítója;

iii. a szabályozott vállalkozásnak az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének d) pontja alapján meghatározott mérete kategóriánként;

iv. az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján besorolt információ típusa;

v. annak megjelölése, hogy az információ tartalmaz-e személyes adatokat.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontja alkalmazásával összefüggésben a tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott vállalkozások jogalany-azonosítót szerezzenek be.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett információknak az egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele érdekében az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott gyűjtőszervezetként az illetékes hatóság jár el.

(4) Az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott információk hatékony gyűjtésének és kezelésének biztosítása céljából az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következőket részletesen meghatározandó:

a) az információkat kísérő bármely más metaadat;

b) az adatok strukturálása az információkban;

c) mely információk esetében megkövetelt a géppel olvasható formátum, és az ilyen esetekben mely géppel olvasható formátumot kell használni.

A c) pont alkalmazásával összefüggésben az ESMA értékeli a különböző, géppel olvasható formátumok előnyeit és hátrányait, és megfelelő üzemteszteket hajt végre.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M9

(5) Szükség esetén az ESMA iránymutatásokat fogad el annak biztosítására, hogy a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban benyújtott metaadatok helyesek legyenek.

▼B

VI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A Bizottság jelentése

(1) A Bizottság 2007. augusztus 11-ig jelentést nyújt be a 21. cikkben említett, pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó bizottságnak a tagállamok által követett gyakorlatról és, amennyiben szükséges, a további jogharmonizáció szükségességéről, tekintettel a következőkre:

— a vagyonkezelő társaságok összevont felügyelet hatálya alá vonása,

— az I. mellékletben a tőkemegfelelésre vonatkozóan megállapított módszerek kiválasztása és alkalmazása,

— a II. mellékletben említett, csoporton belüli jelentős ügyletek és jelentős kockázati koncentráció meghatározása, továbbá a csoporton belüli ügyletek és a kockázati koncentráció felügyelete, különös tekintettel az e célra bevezetett mennyiségi korlátokra és minőségi követelményekre,

— azon időközök, amelyenként a pénzügyi konglomerátumok kötelesek elvégezni a 6. cikk (2) bekezdésében előírt tőkemegfelelési követelményekre vonatkozó számításokat, és beszámolni a koordinátornak a 7. cikk (2) bekezdése szerinti jelentős kockázati koncentrációról.

A Bizottság javaslatainak megtétele előtt egyeztetést folytat a bizottsággal.

(2) A pénzügyi csoporton belül a szavatoló tőke terhére történő kettős kötelezettségvállalás kiküszöbölésére vonatkozó, nemzetközi megállapodást követő egy éven belül a Bizottság megvizsgálja, hogy ezen irányelv rendelkezései miként hozhatók összhangba a nemzetközi megállapodásokkal és, amennyiben szükséges, megfelelő javaslatokat tesz.

32. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2004. augusztus 11-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett rendelkezéseket először a 2005. január 1-jén, illetve az említett évben kezdődő pénzügyi évre vonatkozó számviteli nyilvántartások felügyelete során alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼B

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

TŐKEMEGFELELÉS

A 6. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítását az e mellékletben ismertetett technikai elvekkel és módszerek egyikével összhangban kell elvégezni.

A következő bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik részére, hogy amennyiben egy adott pénzügyi konglomerátum tekintetében koordinátori feladatot látnak el, a többi érintett illetékes hatósággal és magával a pénzügyi konglomerátummal folytatott egyeztetést követően azok döntsék el, hogy a pénzügyi konglomerátum melyik módszert alkalmazza.

A tagállamok előírhatják, hogy a számításokat az e mellékletben ismertetett módszerek egyikével végezzék el, amennyiben a pénzügyi konglomerátum élén az adott tagállamban engedélyezett szabályozott vállalkozás áll. Ha a pénzügyi konglomerátum élén nem az 1. cikk szerinti szabályozott vállalkozás áll, a tagállamok az e mellékletben szereplő bármely módszer alkalmazását engedélyezik, kivéve azokat az eseteket, amikor az érintett illetékes hatóságok ugyanazon tagállamban találhatók, amikor is a tagállamnak jogában áll előírni egy meghatározott módszer alkalmazását.

I. **Technikai elvek**

1. *A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények számításának mértéke és módja*

Függetlenül a használt módszertől, ha a vállalkozás leányvállalat és szolvenciahiánnyal, illetve nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli vállalkozás esetén, feltételezett szolvenciahiánnyal küzd, a leányvállalat teljes szolvenciahiányát figyelembe kell venni. Amennyiben ilyen esetben a koordinátor véleménye szerint a tőkerészesedéssel rendelkező anyavállalat felelőssége szigorúan és egyértelműen az adott tőkerészesedésre korlátozódik, a koordinátor engedélyezheti a leányvállalat szolvenciahiányának arányos figyelembevételét.

Amennyiben a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó vállalkozások között nincs tőkekapcsolat, a koordinátor a többi érintett illetékes hatósággal egyeztetve meghatározza, hogy milyen arányos részt kell figyelembe venni, tekintettel a fennálló kapcsolatból eredő felelősség mértékére.

2. *Egyéb technikai elvek*

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása során e melléklet II. szakaszának rendelkezései szerint használt módszerre való tekintet nélkül, a koordinátor és, amennyiben szükséges, az egyéb érintett illetékes hatóságok, biztosítják a következő elvek alkalmazását:

i. a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítására szolgáló tőkeelemek többszörös figyelembevételének (többszörös terhelés) és a szavatoló tőke csoporton belüli helytelen képzésének kiküszöbölése; a többszörös terhelés és a szavatoló tőke csoporton belüli helytelen képzésének kiküszöbölése érdekében az illetékes hatóságok analóg módon alkalmazzák a megfelelő ágazati szabályokban rögzített, irányadó elveket;

▼B

ii. az ágazati szabályok további harmonizációjáig, a pénzügyi konglomerátum által képviselt minden egyes pénzügyi ágazat kötelezettségeire a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban lévő szavatolótőke-elemeknek kell fedezetül szolgálniuk; amennyiben a pénzügyi konglomerátum szintjén nem elégséges a szavatoló tőke, csak a valamennyi ágazati szabály szerint elfogadható (ágazatközi tőke részét képező) szavatolótőke-elemek vehetők figyelembe a kiegészítő fizetőképességi kötelezettségeknek való megfelelés ellenőrzése céljából;

ahol az ágazati szabályok korlátokat írnak elő az ágazatközi tőkének minősülő egyes szavatolótőke-elemek figyelembevételére vonatkozóan, ezeket a korlátokat megfelelően alkalmazni kell a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítása során;

a pénzügyi konglomerátum összevont szavatoló tőkéjének számítása során az illetékes hatóság a tőkemegfelelési szabályok céljaira is figyelemmel számításba veszi a szavatoló tőke tényleges átruházhatóságát és elérhetőségét a csoporton belüli különböző vállalkozások között;

amennyiben egy pénzügyi ágazatbeli nem szabályozott vállalkozás esetén ennek a mellékletnek a II. szakaszával összhangban elvi fizetőképességi követelmény került kiszámításra, az elvi fizetőképességi követelmény azt a tőkeszükségletet jelenti, amelynek egy ilyen vállalkozás a vonatkozó ágazati szabályok alapján meg kell, hogy feleljen, úgy, mintha az adott pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozás lenne; vagyonkezelő társaságok esetén a fizetőképességi követelmény a 85/611/EGK irányelv 5a. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott tőkeszükségletet jelenti; a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozó elvi fizetőképességi követelményt a pénzügyi konglomerátum legfontosabb pénzügyi ágazatának ágazati szabályai szerint kell számítani.

II. **Technikai számítási módszerek**

1. módszer: „Számviteli konszolidáció” módszere

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása az összevont (konszolidált) éves beszámoló alapján történik.

A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények az alábbiak különbségének felelnek meg:

i. a pénzügyi konglomerátumnak a csoport összevont helyzete alapján kiszámított szavatoló tőkéje; ehhez a megfelelő ágazati szabályok értelmében elfogadhatónak minősülő tőkeelemek vehetők figyelembe;

és

ii. a csoporton belüli minden egyes pénzügyi ágazat fizetőképességi követelményeinek összege; az egyes különböző pénzügyi ágazatok fizetőképességi követelményei a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban kerülnek kiszámításra.

Az említett ágazati szabályok közé tartozik különösen a 2000/12/EK irányelv V. címének 3. fejezete a hitelintézetek tekintetében, a 98/78/EK irányelv a biztosítóintézetek tekintetében, valamint a 93/6/EGK irányelv a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tekintetében.

▼B

Olyan, pénzügyi ágazatbeli, nem szabályozott vállalkozások esetén, amelyek nem tartoznak a fent említett ágazati fizetőképességi követelményekre vonatkozó számítások hatálya alá, feltételezett fizetőképességi követelmény számítására kerül sor.

A különbség nem lehet negatív.

2. módszer: „Levonás és összesítés” módszere

A pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozások kiegészítő tőkemegfelelési követelményeinek számítása a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás beszámolója alapján történik.

A kiegészítő tőkemegfelelési követelmények az alábbiak különbségének felelnek meg:

i. a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó valamennyi pénzügyi ágazatbeli szabályozott és nem szabályozott vállalkozás szavatoló tőkéjének összege; ehhez a megfelelő ágazati szabályok értelmében elfogadhatónak minősülő tőkeelemek vehetők figyelembe;

és

ii. az alábbiak összege:

— a csoporthoz tartozó valamennyi pénzügyi ágazatbeli szabályozott és nem szabályozott vállalkozás fizetőképességi követelménye; a fizetőképességi követelmények a megfelelő ágazati szabályokkal összhangban kerülnek kiszámításra, és

— a csoport más vállalkozásaiban lévő részesedések könyv szerinti értéke.

Pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozások esetén feltételezett fizetőképességi követelmény számítására kerül sor. A szavatoló tőke és a fizetőképességi követelmények részarányosan kerülnek figyelembevételre a 6. cikk (4) bekezdésének és az e melléklet I. szakaszában foglaltaknak megfelelően.

A különbség nem lehet negatív.

▼M6

3. módszer: „Kombinált módszer”

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az 1. és a 2. módszer kombinációját.

▼B

II. MELLÉKLET

A CSOPORTON BELÜLI ÜGYLETEKRE ÉS A KOCKÁZATI KONCENTRÁCIÓRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK TECHNIKAI ALKALMAZÁSA

A többi érintett illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a koordinátor meghatározza azokat az ügylet- és kockázattípusokat, amelyeket a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó szabályozott vállalkozásoknak a csoporton belüli ügyletekről és a kockázati koncentrációról szóló beszámolóra vonatkozó 7. cikk (2) bekezdésének és 8. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban jelenteniük kell. A koordinátor és az érintett illetékes hatóságok a megfelelő ügylet- és kockázattípusok meghatározása, illetve az azokkal kapcsolatos véleményük kialakítása során figyelembe veszik a pénzügyi konglomerátum konkrét csoport szintű vezetési és kockázatkezelési struktúráját. A csoporton belüli jelentős ügyletek és jelentős kockázati koncentráció körének a 7. és a 8. cikkel összhangban történő jelentése céljából való meghatározásához a koordinátor, a többi érintett illetékes hatósággal és magával a vegyes tevékenységű csoporttal folytatott egyeztetést követően megfelelő küszöbértékeket állapít meg az előírt szavatoló tőke és/vagy technikai rendelkezések alapján.

A csoporton belüli ügyletek és kockázati koncentráció felülvizsgálata során a koordinátor figyelemmel kíséri különösen a pénzügyi konglomerátumon belüli káros hatások lehetséges kockázatát, az érdekütközések kockázatát, az ágazati szabályok megkerülésének kockázatát, valamint a kockázatok szintjét, illetve mértékét.

A tagállamok engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére a csoporton belüli ügyletekre és a kockázati koncentrációra vonatkozó ágazati szabályok rendelkezéseinek a pénzügyi konglomerátum szintjén történő alkalmazását, különösen az ágazati szabályok megkerülésének megakadályozása érdekében.